

— Азъ видѣхъ това лице и то бѣше облечено съ селски дрѣхы и то прилича на тогова. (Посочва на фотографитѣ кой на кого прилича.) Азъ го познавамъ по мустацитѣ, които бѣха русси и по тѣхъ заключавамъ, че е той.

Подсжд. Алек. Караюлевъ: Да се пита свидѣтеля: тамъ ли съмъ билъ азъ, когато е дохождало това лице?

Свидѣт. Апостолъ Ивановъ: Тамъ бѣше. За прѣзъ всичкитѣ 5 дена да ли бѣше тамъ, не мож да кажа, но за двата дена зная положително, че си бѣше тамъ.

— Свидѣтеля каза, че билъ идвалъ въ Софія да си купи лѣкарство, да се пита съ кого е дошълъ?

— Азъ дойдохъ съ фабрикантина Антонъ Петровъ.

— Въ това врѣме и двамата ли дохождаха у дома?

— Не. Азъ дойдохъ у васъ самъ, а той отиде, незнамъ гдѣ, съ файтонъ.

— Прѣзъ кой мѣсець е било туй?

— Туй бѣше прѣзъ мѣсець Септемврий, когато дойдохте съ файтончето.

— Да се попита: като съмъ дошълъ съ жена си и той съ фабрикантина, то кой е останалъ на фабриката, или я заключиха?

— Само баща ви остана тамъ и старецътъ Дѣдо Витанъ.

— Добрѣ. Като сме дошли ний съ файтончето, вий съ какво дойдохте?

— Мисля, че го върна нѣкой селянинъ, но не мож да си спомня добрѣ.

— Ами съ какво се върнахте вий назадъ, и кой остана тукъ или останахте и двама?

— Вий оставихте файтончето и вечерта кждѣ 6 — 7 часа като излѣзохте съ жена си, вий ми казахте да си отида на село, а пкъ Антонъ Петровъ ми каза: „хайде остана“ и вий се качихте съ жена си, която ми скимна съ око да остана и азъ останахъ и послѣ ний отидохме на кафене „Москва“ съ Анто̀на.

Защ. Плакуновъ: Азъ ще моля да ми се даде въ врѣме на антракта да видя портретитѣ.

Сега по отношенията.

Свидѣтеля разказва, че ималъ интимни отношения съ госпожа Краюлева: че тя му казвала за нѣкакво убийство. Моля да стане очна ставка на свидѣтеля съ госпожа Караюлева.